

gelsler, hvorunder ogsaa Rotteejerne, Grundejerne, der plages med Rotterne, kunde komme med ved et særligt Bidrag, før man tog fat paa selve Sagen.

Det ærede Medlem har jo haft flere andre Henstillinger til mig, deriblandt een, der angik de Synsmænd for Dampskibene, der ere ansatte i Henhold til den ny Lov om Tilsyn med Dampskibe. Jeg nægter ikke, at det ærede Medlem her kom med en for mig ganske overraskende stærk Kritik af de Mænd, der ere udvalgte. Det ærede Medlem udtalte: „Det forekommer mig usømmeligt, at man vælger Mænd, der savne de nødvendige Betingelser for at være Synsmænd“; og det ærede Medlem sagde videre: „Der findes blandt dem Mænd, som ere ude af Stand til at udføre deres Hverv og kun have faaet Stillingen for at tjene Penge“. Ja, det ærede Medlem mente, at denne skarpe Dom eller den Klage, der her er fremkommen, var noget saa almindeligt og saa tilstrækkelig bekendt, at Medlemmerne her i Salen kendte de samme Forhold fra deres Valgkredse.

Jeg indrømmer selvfølgelig fuldt ud det ærede Medlem, at det her som altid vilde være usømmeligt at ansætte Mænd i en Stilling, som de ere ude af Stand til at varetage. Men er det nu virkelig ogsaa heldigt eller rigtigt at kaste den Art Beskyldninger ud med en Adresse, der dog ingen fuld Adresse er, men sigter en Kreds af Mænd, en mindre bestemt afskaaren Kreds af Mænd? Hvem skal have begaaet denne Usømmelighed? Ja, i København er det Sø- og Handelsretten, der indstiller Synsmænd, udenfor København vælges Synsmændene efter Indstilling af Amtmændene; men Amtmændene høre naturligvis først Autoriteterne, navnlig altsaa Politimesteren i den Købstad, hvor der skal ansættes Synsmænd. Men hvilken Amtmand eller hvilke Amtmænd er det da, som have begaaet en Usømmelighed? Og hvilke Byfogder? Eller er det dem alle? Det ærede Medlems Udtalelser fik ganske vist en saa vid og bred Adresse, at man nærmest maatte tro at det gjaldt samtlige Synsmænd eller i hvert Fald det store Flertal deraf. Hvilken Amtmand har valgt fuldstændig usagkyndige Mænd, indstillet Mænd, der kun have faaet Stillingen for at tjene Penge? Det ærede Medlem vidste ikke, hvis Forseelse der var den værste, enten Amtmandens, der vælger og indstiller disse Mænd til Indenrigsministeren, der underskriver deres Beskikkelse, eller de Mænds,

der have den Mangel paa Selvkritik, som de maa have, naar de have ladet sig vælge; men grove Forseelser er der altsaa begaaet efter det ærede Medlems Opfattelse.

Det ærede Medlem forudsatte, som jeg nævnte, at de øvrige Medlemmer af Folketinget gennemgaaende havde faaet den samme Opfattelse. Ærede Medlemmer ville forstaa, at en saadan Beskyldning, kastet ud imod — ja hvor mange er det — 40—50 Mænd, opfordrer Folk til Gætteri. Man vil maaske først sige: Ja, det ærede Medlem er Sjællænder, det er vel her paa Sjælland, han har gjort sine Iagttagelser! Paa Sjælland er der ansat Synsmænd i 3 Byer, København, Helsingør og Korsør. Jeg holder mig nu til Teknikerne: de to maskinkyndige mellem Synsmændene, fordi det synes at være mod disse, at det ærede Medlem særlig rettede sin Kritik, idet det ærede Medlem nævnte de mange Styreapparater, Telegrafledninger o. s. v. paa Dampskibe, som kræve særligt Tilsyn. Af de to maskinkyndige Synsmænd her i København er den ene polyteknisk Kandidat og har i mange Aar været ansat ved „Veritas“, maa altsaa betragtes som i Besiddelse af den allerfineste Sagkyndighed, der kan findes. Den anden er Maskinmester, uddannet paa Værftet, Formand for Maskinmestrenes Forening. Det kan jo sikkert ikke være disse 2, det ærede Medlem sigter til, det kan ikke være Sø- og Handelsretten, der har begaaet en Usømmelighed ved at vælge saadanne Mænd. Saa Helsingør? Af de to maskinkyndige der er den ene Maskinmester og det, tror jeg, en særlig dygtig Maskinmester. Den anden er Statens Fabrikinspektør. Tilbage er der her paa Sjælland Korsør. Ja, er det maaske her, Tampen brænder? Ser jeg paa Fortegnelsen, ere de to maskinkyndige Synsmænd dog Maskinmestre, deres Suppleanter ligeledes.

Men ogsaa i sin øvrige Kritik af dette Forhold viste det ærede Medlem, at han ingenlunde har gjort sig tilstrækkelig bekendt med Lovens Bestemmelser. Det ærede Medlem fandt det saaledes utilbørligt, at Synsmændene forlange, at Skibene skulle sejle 7—8 Mil for at blive synede, altsaa sejle hen til Synsmændene. Ja, det vilde det være, hvis noget saadant virkelig var sket, nota bene hvis Synsmændene have forlangt det imod Skibsrederens eller Skipperens Protest! Men hvad siger Loven? At Synet finder Sted